Ч. 100. Пятниця 20 (7) мая 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З Ради державної. — Конференция провідників клюбів. — Справа крстийска.

На вчерашнім засїданю палати послів п. Фресль поставив внесенє о удержавненє фабрики Шкоди в Пильзнї. П. міністер оборони кравеої ґеп. Ґеорґі відповів на ряд інтерпеляций, між иншими на інтерпеляцию п. Старуха в справі упослїдженя рускoго язика в третім батальонї 30 пп.

П. Соколь жадав усуненя з дневного порядку першої точки, т. є. першого читаня закона о утвореню австрийского войскового корпусу ветеранів.

По промовах пп. Цеглиньского, Бехлього, Ґуґенберґа і ин. дискусию перервано, а приступлено до дальшої дискусиї над наглячим внесенєм в справі унїверситетских будівель. Промавляло кількох послів, між ними презес польского Кола др. Ґломбиньский, котрий домагав ся як найскоршого переведеня конечних унїверситетских будівель у Львові.

По відчитаню інтерпеляций і внесень засїданє закрито і назначено слїдуюче на день 27 мая о годинї 11 рано, з дневним порядком ухваленим вчерашною конференцию клюбових провідників.

Президент заявив, що реченець слїдуючого засїданя пересуненó тому так далеко, щоби дати комісиям можність до працї. Палата ожидає отже, що комісиї будуть пильно працювати.

Під проводом президента палати дра Паттая а в присутности п. президента мінїстрів бар. Біперта і мінїстра торговлї дра Вайскірхнера відбула ся вчера конференция провідників клюбів для уложеня дальшої проґрами парляментарних праць в сїй сесиї. Конференция згодила ся на то, аби на дневнім порядку нарад поставлено слїдуючі предмети:

справозданє комісиї суспільно-полїтичної о законнім заказі роботи в ночи для женщин в промислових підприємствах;

справозданє господарчої комісиї в справі знесеня кар за зломанє контракту;

справозданє буджетової комісиї в справі чеканеня двокоронових монет і дальшого видаваня 10-коронових нот;

справозданє рільничої комісиї в справі ріжних заряджень в інтересї рільництва;

всї виготовлені комісиєю посольскої непарушимости справозданя дотикаючі посольскої непарушимости.

Крім того на дневний порядок нарад мають війти в міру їх приготовленя: закон нафтовий, закон о пенсионїстах давного типу, закон в справі практики судових практикантів, закон в справі знесеня інституциї публичних аґентів.

Конференция згодила ся дальше на то, аби аж до дальшого зарядженя відбувало ся лиш одно повне засїданє палати, а прочий час аби був полишений на наради комісийні, особливо на наради буджетової комісиї. Підчеркнено, що буджетова комісия повинна на час покінчити наради і висказано бажанє, аби для приспішеня її нарад поодинокі члени комісиї обмежали свої промови.

„Times" доносить з Канеї, що кретийскі народні збори вибрали комітет виконуючий під проводом Венїцельоса. То правительство має старати ся о прилученє острова до Грециї, о удержанє публичного ладу і о прихильнїйший настрій держав для жадань Кретийців.

Серед Македонців мешкаючих в Болгариї настав непокоячий настрій з причини Крети. Як доносять з тих кругів, мінїстри болгарскі

---

19)

В найбільшім містї на сьвітї

або

Льондон, его займавости і житє в нїм.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Тимчасом Бравн розсунув на противній сторонї тяжку портиєру і всунув ся дальше до невисокої але дуже просторої і досить збитковно урядженої та ясно осьвітленої комнати.

Там стояв по серединї великий стіл застелений зеленим сукном, а довкола него сидїло яких трийцять осіб: мужчини, як здавало ся, зі стану міщаньского, між ними очевидно кількох людий із заграницї, але були й дуже елеґантно убрані джентльмени з лицями трохи вже позападаними. Перед кождим лежала купка гроший, але перед многими також і грубі банкноти. А коло того, що держав банк, стояла отверта касетка, наповнена аж по самі береги золотом, сріблом і паперовими грішми.

Хто би то був сподївав ся того в отсїй якійсь темній будї на подвірю! Була то справдї видобута на верх тайна Льондону, сего найбільшого міста на сьвітї.

— Руки до гори! — крикнув Бравн і наставив ся з револьвером готовий стріляти.

Хрипливий крик дверника звернув увагу грачів. Зпоза стола, на котрім стояла цїла батерия фляшок, вискочило кількох людий з ґумовими вужами в руках. Мимо наставлених до них револьверів хотїли они кинути ся на обох напастників, але побачили сержана і шїстьох полїцистів.

— Не пробуйте втїкати або ставити опір, бо то нїчого не поможе! — крикнув Бравн на весь голос. — Та й вихід від улицї Тептер обсаджений сильним віддїлом полїциї. Мусите піддати ся! Не забираючи нїчого зі стола, маєте панове перейти на ліву сторону від стола і там уставити ся.

Всї послухали і не писнувши зробили так, як їм приказано.

— Але ви, Валькере—промовив він знову до того, що держав банк, коли єму тайний детектив шепнув щось до уха — ви не ставте ся з ними! Я кажу вас арештувати.—Сержане, наложіть єму ланцушки на руки!

Тотї хлописка з короткими ґумовими вужами хотїли знову кинути ся і вже лагодили ся до того.

Поручник Бравн зараз то добачив.

— Бачність!—крикнув він.—Хто рушить ся, дістане кулею в лоб! Валькере, кажіть своїм помічникам, щоби мали розум і не робили дурницї, бо можуть на тім зле вийти.

Властителеви нори гри лиш очи засьвітили ся. Щож було єму зробити? Він мимо волї поступив ся кроком взад.

— Слухайте, Валькере, звичайний вихід на улицю Тентер єсть обсаджений, я то працї досить виразно сказав! Нема куди втїкати.

Валькерови ще раз на хвильку очи засьвітили ся, але відтак, мов би сили єго опустили, припав на крісло. Сержан наложив єму кайданки.

Бравн казав ще трох зухвалїйших арештувати і також наложити їм кайданки.

Тепер приступив до зеленого стола, вдарив по нїм кулаком і сказав йіби з якоюсь торжественностию: А тепер конфіскую всї грошї і всї карти, які знаходять ся на сім столї. — Мілєре — відозвав ся він до тайного детектива — списуйте все, що вам буду диктувати. — Чиї отсе грошї? — спитав він.

— Мої! — відозвав ся один з панів.

— Як ваше імя і назвиско, мій пане? — Мілєре, запишіть. — Ваше помешканє, мій пане? — Чи ви вже все записали, Мілєре?

— Зписав.

— Запишіть до того 53 фунтів штерлїнґів 10 шілїнґів.

Бравн згорнув грошї до великого мішочка, котрий вийняв з кишенї, спитав, до кого належить друга купка, казав знов записати і згорнув так само до мішочка.

Так обійшов він цїлий стіл довкола. Наконець взяв ся до касети того, що держав банк. В нїй було около 1200 фунтів. Та й ся сума повандрувала до Бравнового мішочка.

Кількож там всїх сконфіскованих гроший? — спитав він детектива?

предкладали королеви Фердинандови, аби використав ворохобню в Альбанії і заколот на Креті та заключив договор з Грециєю, щоби зробити натір на Туреччину і держави. Однако король не згодив ся на то і постановив держати ся дальше дотеперішної мирної політики.

Новинки.

Львів, дня 19 мая 1910.

— **Є. В. Цісар** уділив Найв. санкциї ухваленому галицким соймом законови надаючому шпиталеви в Чорткові характер загального і публичного шпиталю.

— **Іменованя.** Н. Міністер справедливости іменував контрольора в управі вязниць суду окр. в Самборі, Тадея Стельчика, управителем вязниці в окружнім суді в Золочеві.

— **Жалібна академия** в честь бл. п. Бориса Грінченка відбуде ся в пятницю 20 мая в салї „Народного Дому“ у Львові з отсею програмою: 1) Жалібна інавгурация: проголошенє і відчитанє кондоленцийних заяв. 2) Реферат: Значінє Бориса Грінченка яко письменника і народного діяча. 3) Ярославенько: „Стяг“, акад. хор „Бандурист“. 4) Деклямация. 5) Хор учеників акад. гімназиї відспіває „Христос воскрес“ Богдана Вахнянина. 6) Рецитация з проводом творів Б. Грінченка. 7) С. Воробкевич: а) „Туга“, б) „Гей орле“, хор укр. богословів. 8) Промова. 9) М. Лисенко: „Жалібний марш“ хор львівского Бояна. — Вступ вільний. Добровільні жертви на „Руску Школу“ приймає ся з подякою. Стрій чорний.

† **Еліза Оржешкова**, славнозвістна польска повістеписателька померла в Гродні дня 18 с. м. по двогодинним атаку серцевім.

— **По кінци сьвіта.** Що стало ся — чи земля напудила ся комети, чи комета землі і втекла не важившись показати ся, годі знати; досить що заповіджений на сю ніч около 3 години рано перехід землї через хвіст комети, а в наслідок того і конець сьвіта минув щасливо і так незамітно, що просто лишив розчарованє по собі. Ті сотки — ба нї, тисячі Львовян що повиходили були в ночи в ріжні сторони поза місто стрічати заповіджену комету вертали назад загнївані, що комета зробила їм такого збитка, позбавила сну, виводїкла з постелї і не показала ся. А може бути, що й земли стало жаль тих галапасів, що по нїй лазять і она не хотїла допустити до того, щоби комета їх своїм хвостом подушила і вимела та заслонила ся для того досить грубою верствою хмар, котрі закрили небо і не дозволили побачити, що там сеї ночи діяло ся. І так будуть люди мусїли знов 75 і пів лїт ждати, аж ся комета Ґелія знов появить ся. А може то лиш ми, звичайні люди, зазнали від комети так прикрого розчарованя, може астрономи таки щось добачили і небавком нам розкажуть. Побачимо.

Але Львів вийшов був досить весело і відважно комети на стрічу. Одні не спали і забавляли ся до пізна по реставрациях і каварнях а відтак серед веселої ґутірки і співів пустились одні на Високий замок, другі на повиставову площу; инші зривали ся зі сну і бігли де небудь за місто, хоч би на т. зв. Кайзервальд або до Личаківского парку щоби з висших місць могли мати як найдальший овид. Всюди поза містом було повно цікавих а характеристичне для Львова і комети було то, що електричний трамвай курсував цїлу ніч межи віденьскою каварнею а площею повиставовою. По цїлім нинїшнім розчарованю маємо надію, що комета поправить ся і вже в найблизших днях покаже ся вечером на західнім небі.

— **Дрібні вісти.** Більшу посілість в Барижи і Пужниках закупив п. Станислав Сьвідерский від п. Стан. Шавловского за 1,330.000 кор. — Судно на Дніпрі, котрим їхало 94 робітників, вдарило об скалу і розбило ся; 47 робітників згинуло. — Льондоньска поліция арештувала кандидата адвокатури якогось Людвика Мандона, котрий втік недавно з Будапешту, спроневіривши там 300.000 кор. — Петербурґский суд окружний без участи судиїв присяжних засудив теперішного президента російскої думи Ґучкова за двобій на 4 недїлї тюрми. Ґучков приймив той вирок. За ту саму провину засудив той сам суд ґр. Уварова на 3 недїлї арешту. — На двірци в Станиславові арештувала поліция еміґрацийного аґента краківскої аґенциї „Opatrzność“, Н. Ґрайфа, котрий обїздив села і намавляв людий до еміґрациї та побирав від них задатки на „шіфкарти“. Рівно придержала була поліция 20 еміґрантів, обовязаних до служби у войску, котрих Ґрайф намовив до еміґрациї. Еміґрантів відослало старосто до дому.

— **Про обікражу костела** в Підволочисках доносять ще: Вестер, котрий обікрав костел есть з фаху механїком і походить з Будапешту а місяць тому назад приїхав до Підволочиск з Росиї, де перебував 10 лїт. Дня 11 с. м. закликав єго місцевий парох о. Божиньский, щоби він направив замок від веранди. Вестер видїв той замок о 8 год. вечером. В кільканайцять минут по вставленю замку побачив єго парох коло костела, хоч він в тім часї повинен був бути вже дома. Рано, коли спостережено крадїж, парох набрав зараз підозріня на него і післав до него жандарма. Зроблена у Вестера ревізия потвердила здогад сьвященика. У Вестера знайдено всї вкрадені річи. Вестер говорить дуже добре по нїмецки і по російски і есть підозрінє, що він належить до небезпечної банди межинародних вломників. Вартість вкрадених річий виносила 300 кор.

— **Надзвичайні загальні збори** дому торговельно-промислового „Достава“ (стоваришенє з обмеженою порукою у Львові) відбудуть ся дня 26. мая, в четвер о год. 9 рано в салї „Рускої Бесїди“. На дневнім порядку: 1. Затвердженє доповняючого вибору членів Дирекциї. 2. Внесеня членів. — За Надзираючу Раду сьвящ. *др. Стефан Юрик* голова, сьвящ. *др. Осип Боцян* секретар.

— **Загальні збори** інституту „Руский Народний Дім“ в Борщеві відбудуть ся в недїлю дня 12. червня 1910 р. о годині 4 по полудни в салї „Народного Дому“ зі звичайним порядком дневним. В разї недостачі комплєту (одно третя часть всїх членів) ті самі збори відбудуть ся того самого дня о год. 5. по полудни без огляду на число прибувших членів. — За виділ: *др. Д. Савчак* голова, *І. Шиманьский* секретар.

— **Розбишацтва.** Жандармерия в Городенці арештувала двох злочинців, якогось Семена Романишина і Антона Миронюка, котрі перед трома недїлями втекли із слїдчого арешту в Городенці а роздобувши собі звідкись револьвери, нападали на людий і були пострахом цїлої околиці. — З Ушкович перемишлянского повіта доносять: Коли дня 8 с. м. в канцеляриї громадскій відбувало ся засїданє ради громадскої і вела ся нарада над тим, кому дати консенс на шинок в тійже громаді, стрілив хтось заячим шротом до радних і зранив там легко двох братів Сафіяновичів а перебуваючого там случайно Василя Сипка з Ушкович, пострілив так тяжко в груди, що продїравив єму легки. Сипка відставили до шпиталю в Перемишлянах і нема надії, щоби удержати єго при житю.

— **Покаранє револьверового журналїста.** Незвичайно дивна сцена відбула ся дня 16-го с. м. в Неаполи в пасажу званім Ґалєрія Вітторіо Еммануеле. Була якраз перша година, коли в тім величезнім пасажу було повно і своїх і чужинців. Нараз почав крізь браму того пасажу посувати ся поміж счудованою публикою якийсь дивний похід. Два мужчини

Тайний аґент почав счисляти а відтак відповів: 2790 фунтів*).

— Гаразд! Панове чули, кілько. Будете за сьвідків на розправі, яка відбуде ся ізза тої картярскої нори, яку я тут викрив. За кілька хвиль будете могли піти собі до дому. — Чи ви добре завязали мішочок, Мілєре?

— А вжеж.

— Сержане, відведїть арештованих до воза! Де їх маєте відставити, то знаете. — А тепер підемо туди, де виходить ся на улицю Тентер.

— Туди й вигіднїйше і яснїйше — відозвав ся на то тайний аґент. — Отворіть онтї тапетові двері! — сказав він відтак до поліцистів. — Підемо сходами в гору а відтак заєдно коритарем аж до кінця! Він виходить просто до других сіний, які знаходять ся в домі від улиці Тентер.

— Ступайте! — приказав сержан. — Арештованих возьміть до середини! — Два поліцисти ескортували їх а другі тягнули дверника, котрий не хотів іти.

— Мілєре, може вам за тяжко нести мішок? — спитав Бравн.

— Нї, пане поручнику.

— Держіть ся мене, Мілєре, а ви, сержане, ідіть на самім кінци.

Поліцисти, що стояли на варті від сторони улиці Тентер, мусїли закликати ті три вози, що стояли перед входом від довгої улиці Бель. Бравн допильнував того, щоби арештовані, та й ті, що їх відвозили, борзо повсїдали, до чого послужили два вози, а він сам і детектив Мілєр з тяжким мішком, повним гроший, сїли до третого воза.

Два перші вози поїхали так борзо, як лиш конї могли бічи, до Скотлянд Ярду а третому якось дивним дивом казали їхати в зовсїм иншу сторону.

— — — — — — — — — — — — — —

В Скотлєнд Ярдї здивували ся немало, коли сержан зложив рапорт. Поручник від поліциї Бравн і тайний детектив Мілєр? Картярска нора в домі на розї улиць Тентер і довгої Бель?

Получили ся зараз телефонічно зі станицею 150 і довідали ся, що там зараз по 11 годинї одержали телеґрафічний приказ. Але тут на місци переконали ся зараз, що звідси нїхто такого приказу не видав. Видко, хтось підсунув був такий телеґрафічний приказ.

— А деж сконфісковані гроші? — спитав сержана старший урядник, котрий відбирав від него рапорт.

— Пан поручник Бравн і тайний аґент Мілєр взяли їх з собою.

Аж тепер стало все ясно.

Властителя картярскої нори Валькера і чотирох других арештованих випущено на превелике їх диво на другий день на волю. Многі з грачів попрйбирали собі були фальшиві назвиска і поподавали фальшиві помешканя. Але й тих, що подали правдиві свої назвиска і місця замешканя, не завізвано на сьвідків. Они дуже раді були з того і не допоминали ся.

Оба дурисьвіти, Ед і Джек, мали тепер через довший час з чого вигідно жити.

6.

Льондоньска поліция. — Коронер. — Вайтшепельска зволоч.

Хто хоче бодай трохи докладно пізнати найбільше місто на сьвіті, той мусить конче познакомити ся близше з такими єго типами як осї поліция, коронер і вайтшепельска зволоч, котрі стоять з собою в тїсній річевій звязи. А льондоньска поліция славна на весь сьвіт і годить ся близше познакомити ся з нею. Що она в такім Льондонї грає велику і дуже важну ролю, се річ зовсїм природна, бо й як би без неї можна в так величезнім місті удержати спокій і порядок. По числї поліциї можна би пізнати величину міста, бо й як велике мусить то бути місто, котрого поліция творить так великий корпус як в неоднїй державі корпуси єї армії. Льондоньска поліция числила ще в 1888 роцї 14.000 мужа, а тепер має мало що не 24.000 самих умундурованих поліцистів а може других тілько всїляких тайних аґентів і урядників. Льондоньскі поліцисти то добрі духи подібно як вайтшепельска і инша зволоч то злі духи міста а середину між ними займає коронер або коронний судия, немеиче типова фіґура в Льондонї.

(Дальше буде).

*) 66.960 корон.

з різками в руках гнали поперед себе якогось чоловіка, котрий мав руки звязані з заду, а котрого они били і ганьбили послідними словами. На грудех того „делінквента“ видніла ся картка паперу а на ній було виписане: „То револьверовий журналіст Д'Еріко, редактор „Сквіллї“. Ще більший плякат, який ніс на дручку один з помічників тих двох, пояснював драстичними словами, що так напятнований єсть найбільшим драбом в Неаполи, котрий за то, що вимушує від людий гроші, заслужив собі на таку наругу. Так били они і поштуркували засудженого а він кричав і взивав помочи, підчас коли товпа ганьбила єго і насьмівала ся з него. В той спосіб пересував ся похід через цілу Ґалєрию, аж остаточно явили ся поліцисти і забрали всіх на поліцию. Показало ся, що пан редактор „Сквіллї“ хотів від комітету „Товариства для лїтаня“ вимусити 3000 лірів. Та зле на тім вийшов, бо замість дістати банкноти, члени комітету вхопили єго за обшивку, звязали руки і так гнали різками через цілу Ґалєрию на посьміховиско. Поліция арештувала і револьверового редактора і єго судиїв; єго поставлять перед суд за вимушене, а їх за позбавлене єго свободи.

— **З бочкою довкола сьвіта.** Дивні подорожні вандрували ві второк по полудни гостинцем з Почдаму до Ванзе в Прусах. Ішло двох мужчин і котили перед собою бочку довгу на яких три метри а на півтора метра високу. Їх супровожала велика товпа людий, котра то пішки то на колесі відводила їх кусень дороги до Берлина. Були то два Італїянцї з Венеції, котрі заложили ся о 130.000 франків, що будуть котити бочку через 12 літ і так обкотять ві довкола сьвіта. Один з них називає ся Аттільо Цанарді а другий Евдженіо Віянелльо. Оба суть середного росту, убрані в синих блюзах, мають чоботи з високими холявами а на голові шапки подібні до турбанів. Они вийшли ще 20 червня 1909 з Венеції і уйшли вже 5500 кільометрів; перекотили бочку через північну Італїю, Швайцарию, Францию, Анґлїю, Бельґію і Голяндию, в послїдних часах були в Бравншвайґу а тепер ідуть до Берлина, де побудуть через два або три дні і підуть через східні Пруси до Росиї а відтак до Хіни. Бочка, котру котять, єсть так зроблена, що має в середині в середині висячу поличку, на котрій лежать їх річи і постіль. Поличка висить на оси і обертає ся на ній так, що хоч бочка котить ся, поличка звисає заєдно в однїй мірі. В сторонах, в котрих нема де переночувати спять они в бочці як колись Діоґен. Сї оригінальні подорожні зарабляють собі на прожиток в той спосіб, що продають почтові картки з видами. Чи зможуть тим способом вижавити ся і в Хіні, се покаже практика.

— **З зелїзниці.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові оголошує в „Газеті Львівскій“ роздане виконаня будови мурованого будинку канцелярийного і части мурованого маґазину на стациї зелїзничій в Терноноли в дорозі публичної лїцитациї. Оферти належить внести найдальше дня 28 мая 1910 до 12-ої години в полудне.

Загальні і специяльні условя будови, а також дотичні пляни і инші залучники, можна переглянути в відділ для консервациї і будови зелїзниць в будинку ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові, III. поверх двері 309, де також можна одержати формулярі на оферти, залучники до оферт і особливі постанови до внесеня тихже.

Телеґрами.

Відень 19 мая. Комісия реґуляминова відкинула всіма голосами против 3 внесеня послів др. К. Левицкого і Хоца о переході до порядку дневного над правительственим проєктом реформи реґуляміну а приняла внесенє Шустерзіча, котре звучить: Комісия признаючи проєкт реформи реґуляміну в більшій части яко не можливий до принятя, вибирає референта, котрому поручає за 14 днів предложити елябарат з предложенєм реформи реґуляміну.

Відень 19 мая. Сеї ночи численна публика перебувала на улицях ожидаючи в явищ астрономічних. Також і обсерваториї були приготовлені на роблене спостережень, але не зробили ніяких.

Берлин 19 мая. З ріжних сторін держави і заграниці надходять вісти, стверджуючі, що перехід землї через хвіст комети не супровожали ніякі з'явища. Вислїд спостережень єсть всюди неґативний. Не було також ніяких забурень маґнетичних.

Петербург 19 мая. Дума по 5-дневній дискусиї відкинула вчера 161 голосами правиці і центра против 100 голосів опозициї інтерпеляцию в справі суперечности закона з вересня 1909 з постановами § 96 основних законів.

Льондон 19 мая. З Нового-Йорку доносять, що сеї ночи оглядали в обсерваториї у Вільємбурґу межи год. 2- а 3-ою над раном комету Гелїя. Довгота хвоста виносила 107 степенів, ширина 5 до 6 степенів.

Піно дель Ріо (Іспанія) 19 мая. В касарни з причини вибуху динаміту згинуло 100 людий а 50 єсть ранених.

Курс львівский.

Дня 18-го мая 1910.		Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр.		680·—	686·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		428·—	—·—
Зелїз. Львів-Черпів.-Яси		558·—	568·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку		500·—	530·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5 прц. преміов.		109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц.		99·10	99·80
4½% листи заст. Банку краєв.		100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.		94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.		96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.		96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.		93·50	94·20
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні галицкі		97·40	98·10
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.		99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.		93·10	93·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.		93·80	91·50
„ м. Львова 4% по 200 К.		90·80	91·50
IV. Льоси.			
Міста Кракова		120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденський	65·50	69·50
Угорскі черв. хреста		41·50	45·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр.		—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.		70·—	76·—
Базилїка 10 К		30·—	34·—
Йошіф 4 К		8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.		9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·36	11·48
Рубель паперовий		2·50	2·54
100 марок німецких		117·50	117·90
долар американьский		4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).